

хвърлите въ траншеята, да убиете който са падне под ржка, да изгоните отъ тамъ турцитѣ. Да вземете пушките имъ.... За всяка пушка азъ ще дамъ по три рубли, чувате ли?

— Чуваме, ваше прѣвѣсходителство.

— Всичката сила на турцитѣ е въ пушката. Тѣ не сж солдати. Вземешъ отъ него пушката, нищо е; убнешъ ли го, а пушката му си оставилъ, тѣ и не са почесватъ. Тукъ такси новъ ще намѣрятъ.... Чгомъ като забвльжките, че турцитѣ прѣминаватъ въ настѣпление и идатъ къмъ васъ съ голѣми сили, тугакси задъ траншеята и дѣгнете задъ тѣхнийгъ брустверь отъ тази страна. Никакъ да не стрѣляте, чувате ли? Когато началникътъ екомандува, тогава само да гърмите съ залинове. Ако настѣпнатъ много, отстъпвайте, но разбранно, медленно, обсервливающецъ са. Ако пакъ атаката на турцитѣ не бжде дълго, то траншеята имъ и да зарнете е възможно.... Ако видите че идатъ на васъ два табора, вървете назадъ, но тихо, стройно, като са обсервливате споредъ командата, помнѣте, че той дружинитѣ залинове никакъ не любя.

— Нему залиноветѣ сж първа неприятность.... отзовава са единъ младъ солдатинъ.

— Да, това именно. Като отстъпвате да взимате не само ранениятѣ, но и убититѣ тоже, ако има. Помнете че ако вий оставите поне единъ тамъ, по-добрь прѣдъ очитѣ ми да са не показвате. И да ви видя не искамъ....

— Защо да ги оставяме, ваше прѣвѣсходителство.

— Това е то, християни*) бждете.... Сега, разбрахте ли мисельта ми?

— Разбрахме.

— Хж де ти, повтори, какво трѣбва да правишъ, обрнж са той къмъ чървендалестий грамадний унтеръ, който прѣзъ вечкото время като че са приготивоваше въ устата на Скобелева да скочи. Този повтори; оказа са че той разбралъ хубаво.

— Ей, ами ти, какво ще правишъ, ако турцитѣ почиятъ да отстъпватъ?

И на това послѣдва удовлетворителенъ отговоръ.

— Глѣдайте, дѣца.... Вий трѣбва да сте юнаци; дока-

*) Твърдѣ оригинално съпоставление на християнството съ ед-вамъ что отдадената заповѣдъ да избиятъ турцитѣ.